666/03

Den 3. marts 2003 blev i sag nr. 58.304:

xxxxx xxx xxx xxxx
xxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for et anmeldt indbrudstyveri samt påstår selskabet tilpligtet til at forrente erstatningsbeløbet efter reglerne i forsikringsaftalelovens § 24.

Klageren fik ved indbrudstyveri i juni måned 2001 stjålet diverse genstande, bl.a. et ur, en guldhalskæde, dvd-film og B&O udstyr.

Selskabet har i forbindelse med indbruddet i juni måned 2001 udbetalt en samlet erstatning på 58.900 kr. på baggrund af afholdt møde mellem parterne den 11/12 2001 samt efterfølgende tilbudt genlevering af dvd-film i henhold til den af klageren udarbejdet titelliste vedlagt klagerens advokats skrivelse af 2/5 2002 til selskabet.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 17/4 2002 til nævnet bl.a. anført:

> "Min klient kan ikke acceptere den tilbudte erstatning, og det er min klients opfattelse, at forsikringsselskabets afvisning af dække de øvrige stjålne effekter er uberettiget.

I relation til de effekter der ikke anerkendes af forsikringsselskabet bemærkes følgende:

Guldhalskæde

Af medsendte bilag 4 fremgår, at min klient har erhvervet halskæden i 1998 af K.K. for kr. 38.000, ligesom min klient den 7/4 1998 hos Guldsmeden A. og M. har fået vurderet halskæden til kr. 61.000.

Forsikringsselskabet har mundtligt afvist dækning med henvisning til, at det ikke er tilstrækkeligt dokumenteret at min klient har haft pågældende halskæde.

På baggrund af den foreliggende retspraksis er det min opfattelse, at min klient udfra fremlagte materiale på tilstrækkelig vis har dokumenteret eller sandsynliggjort, at han har været i besiddelse af omhandlede halskæde, og at han derfor har krav på erstatning under forsikringen.

I tilknytning hertil bemærkes, at forsikringsselskabet i det omfang selskabet ikke kan anerkende den fremlagte dokumentation, er det min opfattelse, at bevisbyrden for at min klient ikke har haft halskæden påhviler forsikringsselskabet.

Beolab 8000

Af medsendte bilag 4 fremgår, at min klient har erhvervet højtalerne i 1998 af B.N. for kr. 28.000. Videre fremgår det af erklæring fra B.N., at alderen på højtalerne er anno 1996.

Forsikringsselskabet har afvist dækningen med henvisning til, at sælgeren af højtalerne tidligere har solgt min klient en række effekter, og i øvrigt at prisen på højtalerne efter forsikringsselskabets opfattelse var for høj.

Det er min opfattelse at det forhold, at B.N. tidligere har solgt min klient en række effekter er irrelevant, ligesom den pris min klient har købt højtalerne for er irrelevant.

Udfra det fremlagte materiale må det herefter lægges til grund, at min klient på tilstrækkelig vis har dokumenteret eller sandsynliggjort, at han har været i besiddelse af omhandlede højtalere, og at han derfor har krav på erstatning under forsikringen.

Video

Med hensyn til videoen bemærkes, at min klient har købt denne af B.N. for ca. kr. 5.500. Videoen var på købstidspunktet kun ca. 1-2 mdr. gammel, og min klient fik i forbindelse med købet udleveret B.N.'s originalkvittering, således at evt. reparationer kunne foretages under garantien.

Originalkvitteringen er i forbindelse med skadeanmeldelsen fremsendt til Alm. Brand.

Henset til at købet af videoen skete mod at min klient modtog originalkvitteringen er det min opfattelse, at det må lægges til grund, at min klient på tilstrækkelig vis har dokumenteret eller sandsynliggjort, at han har været i besiddelse af omhandlede video, og at han derfor har krav på erstatning under forsikringen.

I modsat fald vil erklæring/kvittering vedrørende min klients køb af videoen kunne indhentes ved henvendelse til B.N.

I relation til skadeanmeldelsen ... bemærkes for en ordens skyld, at den her anførte pris er købsprisen således som den fremgår af bilag 4.

Cd-afspiller

Af sagens bilag 4 fremgår at Cd-afspilleren oprindeligt er erhvervet af T.N., der herefter har videresolgt Cd-afspilleren til min klient.

Forsikringsselskabet har afvist dækningen med henvisning til, at sælgeren af Cd-afspilleren tidligere har solgt min klient en række effekter, og at kvitteringen vedrørende Cd-afspilleren har været fremsendt til forsikringsselskabet vedrørende tyveri af andre af de på kvitteringen nævnte effekter hos min klient.

Som nævnt ovenfor vedrørende højtalerne er det min opfattelse at det forhold, at T.N. tidligere har solgt min klient en række effekter er irrelevant, og at det udfra det fremlagte materiale herefter må lægges til grund, at min klient på tilstrækkelig vis har dokumenteret eller sandsynliggjort, at han har været i besiddelse af omhandlede Cd-afspiller, og at han derfor har krav på erstatning under forsikringen.

I relation til min klients økonomiske forhold bemærkes, at en række af de stjålne effekter er erhvervet for kontant opsparede midler, hvorfor disse af samme årsag ikke figurerer på min klients kontoudtog."

I selskabets skrivelse af 23/5 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Forløbet af sagen har været forbundet med store problemer og har samtidig været noget atypisk. Til illustration heraf kan nævnes, at den første taksator, der var sat på sagen, senere blev taget af den igen, fordi klageren havde udvist en så truende adfærd overfor taksator, at klager senere ved retten er blevet idømt en bøde for forholdet.

Sagen blev herefter overtaget af skadeinspektør S.H. fra hovedkontorets skadeafdeling.

Uenigheden drejer sig dels om dokumentationen for nogle effekter, som vi ikke kan anerkende, dels om erstatningen for en samling DVD'er.

Forskellige omstændigheder, der er blevet åbenbare i forbindelse med skadeinspektør S.H.'s undersøgelser i sagen, gør, at vi ikke har tillid til den dokumentation, som J.v.d.W. [klageren] har fremlagt på de effekter, som klagen omhandler.

Derudover mener vi ikke, at J.v.d.W. på tilstrækkelig overbevisende måde har kunnet dokumentere eller sandsynliggøre, at han på anskaffelsestidspunktet havde økonomi til de pågældende anskaffelser.

Disse ting til sammen gør, at denne del af sagen efter vores opfattelse ikke kan afgøres uden en nærmere bevisførelse ved domstolene.

Med hensyn til DVD'erne er forholdet det, at vi i henhold til forsikringsbetingelsernes afsnit 2, punkt 16.4.3 har tilbudt genlevering under forudsætning af, at klageren kunne levere en tilfredsstillende fortegnelse over de stjålne DVD'er, mens klageren på sin side har forlangt kontanterstatning.

På dette punkt fastholder vi, at vi i henhold til betingelsernes bestemmelser herom kan erstatte skaden ved at foretage genlevering.

Genanskaffelse af DVD'erne er i øvrigt netop blevet iværksat på grundlag af klagerens titelliste med henblik på snarlig genlevering, listen er vedlagt ..."

Heroverfor har klagerens advokat ved skrivelse af 19/6 2002 til nævnet anført følgende:

"Sagen er efter min opfattelse tilstrækkeligt belyst gennem de med klagen fremsendte bilag og oplysninger. Forsikringsselskabet påpeger, at forskellige omstændigheder har gjort, at forsikringsselskabet ikke har tillid til den dokumentation min klient har fremlagt under sagen, uden at forsikringsselskabet på nogen måde konkretiserer disse omstændigheder.

Min klient oplever således, at forsikringsselskabet bevidst søger at trække sagen i langdrag og dermed besværliggør sagen.

I tilknytning hertil bemærkes, at forsikringsselskabet ved fremsendelse af den af forsikringsselskabet anerkendte erstatning på kr. 58.900 samtidig anførte, at beløbet var til fuld og endelig afgørelse. Trods anmodning herom har forsikringsselskabet ikke bekræftet, at beløbet kun vedrører delvis erstatning vedrørende indbruddet, ligesom forsikringsselskabet trods opfordring hertil ikke har foretaget/udbetalt rente af beløbet i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Ligeledes har forsikringsselskabet efter min klients opfattelse med urette foretaget genlevering af en række DVD'er.

Selskabet har ved skrivelse af 4/7 2002 til klagerens advokat bl.a. anført:

"Med hensyn til spørgsmålet om genlevering er vi enige i Deres principielle betragtninger om fristen for genlevering, men i dette konkrete tilfælde mener vi, at vi først meget sent i forløbet har været i stand til at foretage de bedømmelser, der har været nødvendige for at kunne foretage udbetaling samt effektuere genlevering.

Som det fremgår af vedlagte kopi af Skade-Aftaleseddel dateret den 17. juli 2001 var det en forudsætning for opgørelse af skaden, at der blandt andet fremsendtes titler på samtlige DVD'er samt købssted (punkt 4. på aftaleseddelen).

Den pågældende liste mener vi at vi først har modtaget meget sent i forløbet. Den er modtaget to gange og begge gange via Deres kontor. Den ene gang i forbindelse med en større samling bilag, der vedrører sagen, og den anden gang som bilag til Deres brev af 2. maj 2002 til vort kontor i Slagelse.

Vi vedlægger kopi af de to fortegnelser, og som det fremgår, er der ikke overensstemmelse mellem disse, idet ikke alle titler går igen på begge lister. Genleveringen er i øvrigt iværksat ud fra den liste, der fulgte med Deres brev af 2. maj 2002.

At skadebehandlingen og dermed genleveringen af de stjålne DVD'er har trukket ud, skyldes i høj grad Deres klients forhold og måde at agere på overfor vores taksatorer. Det er derfor vores opfattelse, at det først er indenfor det seneste stykke tid, at der har kunnet bringes så meget klarhed over dele af sagen, at det har været muligt at foretage henholdsvis udbetaling og genlevering.

Vi er derfor ikke enige med Dem i, at vi i dette konkrete tilfælde ikke har overholdt de frister indenfor hvilke, man som skadelidte normalt kan forlange genlevering. Vi fastholder derfor, at genleveringen af DVD'erne er sket rettidigt og at Deres klient dermed ikke har krav på kontanterstatning for disse.

Med hensyn til udbetalingen af kontanterstatning på 58.900 kr. kan vi ikke anerkende Deres synspunkt om, at det alene er til delvis dækning af Deres klients krav. Bortset fra, at der udover det udbetalte beløb på 58.900 kr. er foretaget genlevering af et antal DVD'er fastholder vi, at der er tale om en erstatning til fuld og endelig afgørelse.

Hvad angår Deres krav om forrentning af beløbet gør vi samme betragtninger gældende, som vi har anført ovenfor omkring årsagerne til at sagsbehandlingen er trukket ud. Vi mener derfor, at der ikke er grundlag for at rejse krav om forrentning i henhold til FAL § 24."

Klagerens advokat gør endvidere gældende, at selskabets genlevering er foretaget efter en forkert liste over de stjålne dvd-film. Hertil har selskabet ved skrivelse af 7/11 2002 til nævnet anført følgende:

"Der er som bekendt afleveret to titellister med DVD'er, som ikke var ens. Den ene liste indeholder 55 titler, mens den anden indeholder 48 titler. Kopi af de pågældende lister er sendt til Ankenævnet med brev af 4. juli 2002.

Det er korrekt, at vi har genleveret efter den liste vi i første omgang afviste som utilstrækkelig dokumentation for det fremsatte krav. Men for at imødekomme enhver tvivl valgte vi at genlevere efter den liste, der viste det største antal titler, nemlig 55 mod 48 på liste nr. 2.

Ikke fordi listen i sig selv lever op til sædvanlige krav om dokumentation eller sandsynliggørelse, men som nævnt for at imødekomme den tvivl der var om, hvilke og hvor mange DVD'er klageren havde været i besiddelse af.

...

Hvad angår advokatens klage over, at der ikke er foretaget en fuldstændig og samtidig genlevering af samtlige DVD'er, er der også en naturlig forklaring: Det er rigtigt, at der med leveringen den 28. maj 2002 kun fulgte 42 titler, hvoraf den ene var en dobbelt DVD - nemlig boksen med to gange Fangeborgen, mens det af følgeseddelen fremgår, at 12 titler mangler.

Det fremgår imidlertid også af samme følgeseddel, at de manglende titler er fundet og bestilt, samt at de snarest vil blive efterleveret, jfr. vedlagte kopi af følgeseddelen.

Leverandøren af DVD'erne har på forespørgsel oplyst, at man to gange i juni måned 2002 via postvæsenet har forsøgt at aflevere en forsendelse med de manglende 12 DVD'er, men hver gang er pakken returneret fra postvæsenet, da den forblev uafhentet.

Vi har ikke datoen for den første fremsendelse, men den anden fandt sted den 28. juni 2002.

Derfor mener vi ikke at advokatens fremstilling af sagen er korrekt på dette punkt.

Vi kan af gode grunde ikke vide, om det er klageren der har undladt at orientere sin advokat herom, eller om der er andre grunde til at dette ikke er nævnt i advokat C.P.'s brev af 23. oktober 2002 til os.

For at skære igennem på dette punkt har vi bedt leverandøren om at tage de 12 DVD'er tilbage, som klageren ikke har afhentet hos postvæsenet.

Vi sender herefter en check på 2.119 kr. til klageren via advokat C.P. Beløbet svarer til vores genleveringspris for de 12 DVD'er.

Der vil ikke blive tillagt renter, da genleveringen samt forsøget herpå efter vores opfattelse har været rettidigt. At DVD'erne ikke er modtaget af klageren kan kun tilskrives dennes egne forhold."

Klagerens advokat fastholder, at selskabet med urette har foretaget genlevering af diverse dvd'ere, og at klageren har krav på forrentning af skadeerstatningen fra juli måned 2001 og indtil betaling sker.

Af sagens akter fremgår det, at selskabet har opsagt klagerens forsikring med virkning fra 10/5 2002.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Forsikringens varighed og opsigelse**

...

9.2.

Efter anmeldt skade er begge parter berettiget til indtil 14 dage efter erstatningens betaling eller efter afvisning af skaden skriftligt at opsige forsikringen med 14 dages varsel.

...

13. Hvilke genstande er omfattet

Indbo og andre private ejendele, som er anført i dækningsskemaet, som sikrede ejer eller i øvrigt bærer risikoen for

...

16. Hvorledes beregnes erstatningen

...

16.4.

Alm. Brand kan erstatte en skade ved at

...

16.4.3.

overtage genstandene mod at levere genstande svarende til de skaderamte (ved nyværdi tilsvarende nye genstande),

16.4.4.

overtage genstandene mod at betale kontant erstatning."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en nærmere bevisførelse, som ikke kan ske ved nævnet, men som i givet fald bør foregå ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann